tunnistamast, ommad lapsed holega kaswatades ja isse neile ello märgiks olles; ja Koggodusse-Öppetajad ollid nisammoti ärratäddinematta, Keiki senna juhhatada. Ehk kui seäl ka mitto Wastast weel olli, siiski teiste öige meel paistis ni wägga ülle nisugguste ärra, et nad häbbi sisse jäid.

Ueste noudsid sepärrast Silonima Moisawannemad, omma Würsti käest lubba sada, sedda järgmist head, mis ni mitto aastat kinni jänud, — pärris-pölwe kautamist omma Tallopoegadele nouda. Agga Temma läkkitas omma ennese Suggulast senna, järrele kuulma essite, ja tähhele pannema, kas nemmad ka senna kolbaksid? Sest se kahhe, kolme walla wiimne wastane luggu ei tahtnud temma melest lahkuda. Panni sepärrast keik Sellesinnatse omma Suggulasse tarkusse hole alla, ja ei annud neile mitte kohhe, waid essite aiast aiani sedda öigust kätte, ning kulutas waljo käsko nende wasto, kes jälle ehk piddid hakkama rahho rikkuma, ehk hulkumist katsuma. Sest igga Ma-wallitseja kohhus on, et ta neid panneb sanna kuulma, kes wastased on.

Agga kui Silonima Rahwas tundis, et ta middagi nende pölwe töstmisseks likumas olli, katsus ommeti mitto jälle ülle-meelt näidata, ja mitto teine loi ennam lootma kui sündis lota. Siiski olli neid suaguši üllemeeltši nüüd pissut. Sest igga Moistlik arwas, et kui innimenne ihhaldab wägga paljo, siis se, mis ta saab, tedda ellades ei römusta, sepärrast et se ikka siis wähhem sest on, mis ta ihhaldas.

Agga kui innimenne keik Jummala holeks jättab, ja ühtegi ette ei loda, siis ikka se römustab, mis tulleb — kui se ka pikkamiste käib. Sest Jummal on se, kes igga Rahwa pölwe töstmist seab, Temma siis ka üksi sedda öiget aega tunneb; ja kes omma nouga temma noust möda katsub jouda, se leikab toresi wilja, ehk külwab, kui waenlane, umbrohto nisso sekka. Selle pärrast ütlesid ka Silonima tallopoiad kohhe, kui kegi jälle essimest wisi hakkas